

[Robert Christensen.]

lingsprincippet med elevernes betaling af 1/3 indførtes, ikke har virket forkert. Vi regnede med dengang, at det ville sænke aktiviteten på visse områder. Det har det også gjort. Men det er først og fremmest de områder, som ikke har betydet så meget for deltagerne, at de har været villige til at betale for det. Hvis det skal skæres ud i pap, så vidste vi jo godt, at vi her i landet har en del syundervisning, hvor eleverne det første par år lærer at sy, derefter går de med for at få klippet, sådan at de selv kan sy. Det er en social foranstaltning, det er ikke en foranstaltning, der hører hjemme under undervisningsministeriet. Hvis kommunerne ønsker, der skal være gratis klipping af kjoler, frakker m. m., så kan de jo oprette en gratis klippestue og så klare det på den måde. Det var værd at bemærke i udsendelsen i tv forleden, at hver gang man spurgte eleverne, om de fandt, det var for dyrt, så svarede eleverne, at det var det ikke.

Baggrunden for lovforslaget er vel nærmest den, at da vi sidste år behandlede VKR-regeringens forslag ved førstebehandling, brugte en ikke særlig betænksom socialdemokratisk ordfører det lille trick at sige, at det ville socialdemokratiet ikke være med til, og hvis man fik magt til det, så ville man føre den lov tilbage. Der er altså tale om indfrielse af et valgløfte, og vi må nu konstatere, at man alligevel kun indfried løftet halvt, idet man ikke igen gør undervisningen gratis, men kun halverer betalingen. Man påfører statskassen en merudgift på 6-7 mill. kr. og kommunerne det samme på et tidspunkt, hvor de har lagt deres budgetter. Det er nok også værd at minde om, det gjorde den socialdemokratiske ordfører jo også.

Hvis undervisningsministeren stadig mener, at det er rigtigt at få dette lovforslag til udvalgsbehandling, så kan vi da godt hjælpe, for vi har i mit parti nogle ideer om og har udtrykt dem i vores handlingsprogram, at vi i virkeligheden burde lave to love, en lov, der handlede om uddannelse i fritiden, hvor aktiviteterne selvfølgelig skal være gratis, og så en lov, der handler om alt det, vi kalder lystbetonet eller hobbybetonet undervisning, hvor vi så kunne finde en betalingsats.

Nu er det nævnte jo ikke et ændringsfor-

slag, men en ide til helt nye love. Hvis forslaget stadig væk skal behandles, kan vi da også godt komme med ændringsforslag. Det er jo en kædsgerning, at forbrugerne af denne lovgivning i ret høj grad har opfattet et vist begyndelsestal, et minimumstal, som også et maksimumstal, og derfor kan vi godt tænke os at stille ændringsforslag om adgangen til at starte parallelle hold. Selv om der skal være 10 ved begyndelsen, er det jo ikke sikkert, man behøver at starte to hold, fordi man har 20, eller fordi man har 21. Det kan vi godt tænke os at medvirke til at få ændret.

Jeg vil gerne sige til undervisningsministeren om dette lovforslag, der kun drejer sig om 6-7 mill. kr. for statskassen: vi kan jo alle komme ind under nødvendighedens lov; der sidder nogle mennesker i regeringen og et udvalg nedsat af partierne for at spare, for at prioritere statsudgifterne, det er ikke sikkert, at undervisningsministerens ressort kan blive friholdt ved sådanne besparelser, derfor vil jeg gerne bede undervisningsministeren om virkelig at tænke på en prioritering inden for undervisningsministeriets udgiftsområde; disse tanker kunne måske føre til, når vi samtidig behandler bl. a. et lovforslag om erhvervsfaglige forsøgsuddannelser, at undervisningsministeren kom til det resultat ved sin omtanke, at en merudgift til fritidsloven ikke bør stå så forfærdelig højt i prioritetsrækken. Dermed være ikke sagt, at vi er modstandere af det, men jeg tror, der er andre områder, vi bliver nødt til at koncentrere os om at tilgodese, også på en del af fritidsaktiviteternes betænkning.

Endelig vil jeg gerne nævne, at vi har jo her i dette ting noget i retning af en gentleman's agreement om en dato, der hedder den 15. marts. Når regeringen tiltrådte i oktober måned og det drejer sig om at ændre brøken 1/3 til 5/12, havde det så virkelig været nødvendigt at have mere end 4 måneders forberedelsestid, sådan at dette lovforslag skal komme på et tidspunkt, hvor folketinget erfaringsmæssigt og også i år har særdeles meget at lave?

Jeg vil gerne slutte med at sige til undervisningsministeren: jeg mener aldrig dette lovforslag burde have været fremsat, og vi ønsker ikke at medvirke til dets gennemførelse.